

Granskning

Tema 8

"Det finns inga straff om staterna inte följer konventionen men de är moraliskt ansvariga (Regeringskansliet 2002)." När jag läser detta så "ryser" jag lite för det är precis som att vi har en slags kosmetisk moralisk åtgärd som i princip är som mest värdelös där den behövs mest dvs. i de länder som har krig, svält, katastrofer eller hård styrning från politiker, militärer eller trossystem som en annan form av förtryck. Artikel 17 (Ländernas lagar ska skydda barnet mot text och film som kan skada barnet) Detta är en väldigt intressant retorik men vart går och vad är definitionen för skadligt, direkt skadligt eller indirekt skadligt ? alla media vare sig den är "sann" eller inte förmedlar budskap om tolkningar av omvärlden, värderingar om vad som är bra eller dåligt, handlingar som är kulturellt "naturliga" men kanske ändå destruktiva tom en sk "oskyldig" barnfilm förmedlar attityder som hjälper till att forma unga "sinnen" som till slut ger kulturella effekter på längre sikt.

En annan aspekt är att USA gärna agerar världspolis men vem skall sätta press på dem ? att de inte ställer upp på sk mänskliga rättigheter eller inte betalar sina avgifter till FN är ju helt absurt.

Angående mobbning tänk om vi hade ett samhälle där ingen blev mobbad vare sig som barn eller vuxen vore inte det egentligen en form av social "välfärd" ? undrar hur mycket mobbning egentligen ligger bakom dysfunktion i vuxen ålder som tex. missbruk, brott och psykiska sjukdomar. Enligt mig så verkar det inte ens som att vi lever upp till barnkonventionen i Sverige. Tex. i skolan så är det inte ovanligt att man vill flytta på den mobbade istället för förövarna det blir ju ofta en form av dubbelt straff för den mobbade det sker ju också på arbetsplatser där den mobbade blir sjukskriven eller omplacerad, vad ger det för signaler ? Vore det inte bättre att "straffa" förövarna och hjälpa de mobbade och sedan också hjälpa förövarna. Frågan är om inte varje arbetsplats har någon form av mobbing det handlar nog mycket om att våga se och ta ställning vilket kan vara tufft särskilt som ny ssk på en ny arbetsplats, men samtidigt lättare för de som jobbat länge kanske har blivit lite hemmablinda och kanske inte heller vågar rucka på de inofficiella maktstrukturerna om de varit "tysta" tidigare.

De saker som jag kan ta med mig är att vi som sjukvårdspersonal är skyldiga att anmäla om det finns misstanke om brott det har jag inte riktigt haft klart för mig. Sedan att det finns lagar mot mobbing, diskriminering och att det troligtvis kommer en "Lex Bobby". (Har någon egentligen blivit dömd för att ha mobbat ?).

Det som jag skulle vilja veta lite mera om är bla det lite tabubelagda ämnet om barnaga och var det får för konsekvenser för barnen som vuxna för det är ju ingen svart eller vit fråga dvs. även barn som inte agas behöver ju någon form av "straff" tex. den Svenska modellen att "överge" barn vad får det för konsekvenser för dem som vuxna ? Finns det andra uppfostringsmetoder som är "bättre" ?

Jag får väl titta på "Nannyakuten" lite mera det verkar finnas många svar där/;)

Detta arbete tillägnas barnet som finns inom varje människa.